

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053905718448/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Den 22. Februar.

Jeg har været i H., hvilket er Grunden til, at jeg ikke har skrevet de sidste Dage; vel havde jeg min Dagbog med, men det var en forgæves Spekulation, at komme til at skrive der. Jeg havde stærk Blæst og Sne imod mig, men jeg frøs ikke og var endog varm, da jeg traadte ind i Herredsfoged P.'s hyggelige Hjem, hvor Kaffemaskinen stod og ventede paa mig. Kort efter mig kom Proprietær M. ridende med Budskabet, at Tyskerne holdt ved F., paa den anden Side af Kongeaen, altsaa kun en Mil herfra. Skønt vi længe har ventet dem, greb det os dog dybt. Han fortalte ogsaa, at Kolding er fuld af Tyskere, altsaa er de nu i Kongeriget.

Vi blev alle rystede og sad hele Aftenen og ventede paa, at en Sværm skulde komme ridende ind i Landsbyen. Der gik straks Stafet til Hovedkvarteret for at melde vor Armé Fjendens Ankomst til Egnen. Soldaterne havde Dagen forud forladt E., hvorhen véd man lige saa lidt som hvor de Tropper nu er, som var i Kolding.

Jeg sov slet ikke Natten mellem Lørdag og Søndag, thi vi havde om Aftenen læst «Fædrelandet», hvori en saa udførlig Skildring stod fra flere Officerer om Tilbagetøget. Hvor utroligt har de ikke lidt af Kulde, Sult, Mathed og Overanstrengelse! Det er i Smag med det franske Tilbagetog 1812, kun med den Forskel, at dér var det 100 Mil, her kun 14. Jeg kunde ikke faa Søvn for Tanken paa hvad de har lidt, og jeg synes, at vi aldrig kan gengælde vore trofaste Jenser, hvad de har gjort for os.